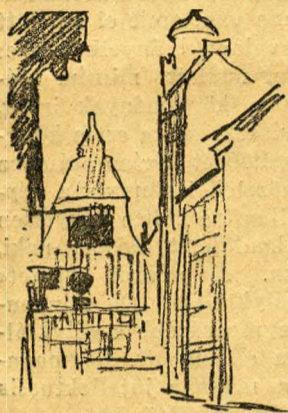

Szép BUDAPEST? Szebbet!

Rajzolta: HERMAN LIPÓT

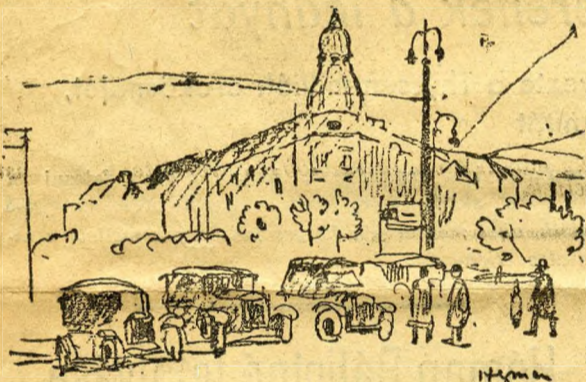
Irta:
RAB GUSZTÁV

»Budapest, la-reine du Danube...« Amikor külföldi bolyongásaim során először akadt kezembe a francia nyelvű prospektus, amely a Duna királynőjének nevezte Budapestet, honfitúri keblem duzzadt a büszkeségtől.

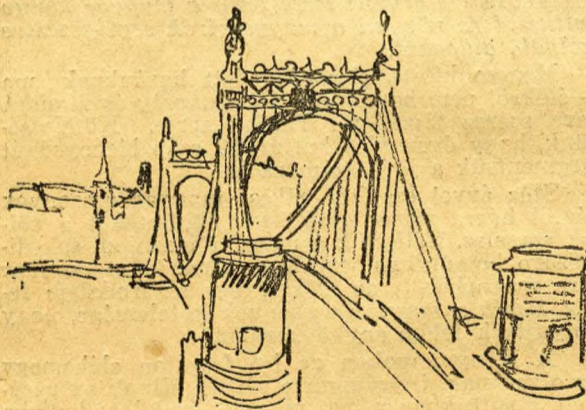
A legsunyább sziluettkép:
az Anker torny

csakugyan egy szép nő megbüvölő szétáradása. De ez a tökéletes szépség olyan, mint egy elszegényedett királynő, akinek csak alberletű szobára és kispörköltre telik, de arra már nem, hogy félretaposott cipőjét eldobja és finom bőrből készült, jól szabott új cipőt húz-

Egy kétségbeejtő torony a Horthy Miklós körtéren

zon a lábára, melynek tökéletes vonalait megirigyelnék az Olimpusz istennői is. Régi divatú, gyűrött szoknya alól ócska harisnya lóg lomposan, büszke fején egy madárijesztőtől kölcsönként kalap ágaskodik. De nyakán vakító ékszer csillog, körmei lilára vannak lak-

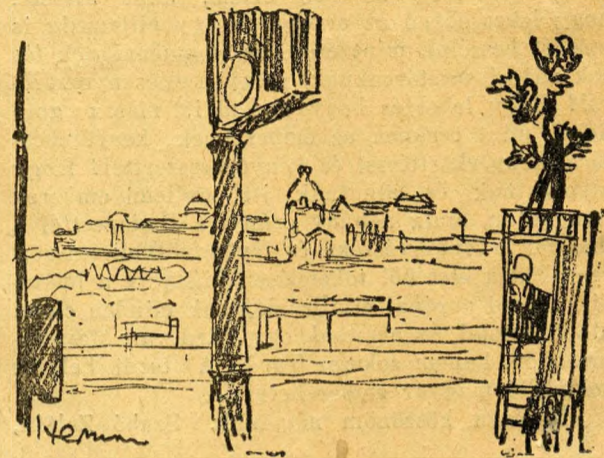

Négy üresen hagyott szobortalapzat a szecessziós Erzsébet hídon. Miért?...

kozva és ajka vörös a rúztól, mint a magyar mezők pipaosa. Szép nő, de olyan kopott, hogy az ember riadtan kérdezi: Ki ez a szép, szegény asszony?...

Valljuk be, hogy a Duna királynője szépnek született, de mostoha sorsa miatt csunya is. A kopott blúzt, mely keblét takarja, nem lehet széppé varázsolni azzal, hogy arcára, mely amúgyis szép, vastagon keni a púdert, a szépítő krémeket és a festékeket. A női szépség történetében voltak korszakok, amikor a divat mesterei mindent elkövettek, hogy elcsúfítsák azt, ami egy nőben természetes és szép s megnyomorítsák vasfűzőkkel és acélövekkel. Ha felcsapnék várostörténésznek, hamarosan ráakadnék Budapest történetének arra a fejezetére, amely arról szól, hogyan akarták elcsúfítani a Duna szép királynőjét. Lelki szememmel látom a kiváló városrendezőt, aki éjt nappallá téve, lázas buzgalmában csak sózott kenyéren és vizen élve, azon-törte zseniális

fejét, hogyan lehetne megkeskenyíteni a Dunát, vagy esetleg Pozsonynál elvezetni a Karsztok felé, mert ez a széles Duna sehogysém illik a városhoz. Egy másik ki-

A háttér szép. De elől? ... Az ethanyagolt Dunakorzó

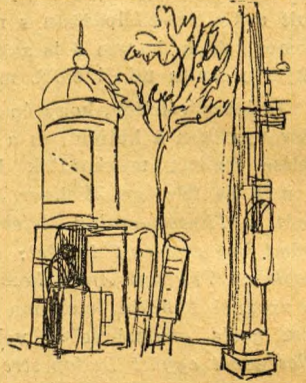
tűnő koponya ezalatt azon töprengett, hogyan lehetne helyéről elmozdítani a Gellérthegyet és esetleg az Alföld magasztására használni a Svábhegy otromba földtömegét. Szerencsére ez a mesterséges szépítés nem sike-

Hiába megy fel a Gellért-lépcsőn, hogy gyönyörködje a Lánchidban és Országházban — elől csúf és értelmetlen bérházkupolák merédnek eléd...

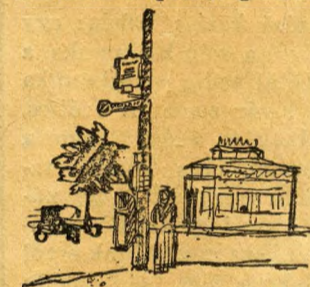
rült. Nem tettek páncélfűzőt a Duna derekára és nem hajtottak végre nagyobb szabású kozmetikai műtétet a Gellérthegyen. A Duna királynője megmaradt olyan szépnek, amilyennek született. Ha az emberek el tudták volna csúfítani, megtették volna. De a természet ellenálló erejével szemben tehetetlenek voltak.

Azt aztán, ami nem sikerült a vizeknél, hegyeknél és domboknál, alaposan elvégezték a házaknál. Rosszul esik leírni az igazat. Nemcsak »szép Budapest« van, hanem van csunya Budapest is, de ami csunya, az mind emberek műve. Most kezdenek csak hozzá, hogy eltakarítsák az emberi munka sok otrombaságát, izléstelenségét és tervszerű tervszerűtlenségét. Ép most láthatunk egy álmodozó kiállítás, amely szépségéhez méltó ruhába akarja öltöztetni a Duna királynőjét. Sajnos, úgy kószálunk és ácsorgunk a városszerépítési kiállítás terméiben, ahogy egy szegény ember áll a belvárosi divatszalon kiakasztás előtt, melyben a legújabb párizsi divatmodellek láthatók. Vajjon mikor lesz annyi pénzünk, hogy a királynőre királynői ruhát adhassunk? Távoli, ködös álomkép a világvárosi szépségében tökéletesen tündöklő Budapest, de addig is, amíg Worth legszebb toalettjébe öltöztetjük és Coty legillatosabb parfümjével locsolhatjuk meg, volna egy közvetítő indítvány, mely szerény és egyszerű. Óvatos kézzel szedjük le ócska ruháit és vegyük le válláról a szakadozott, molyrágta kendőjét. Öltöztessük fel tisztességes, polgári ruhába és dobáltassuk el vele izléstelen cafrangjait.

Mert olyan kevés a kupola, a bölcs tervezők még a hirdetőoszlop tetejére is tettek egyet...

Bontsuk le a városban éktelenkedő gyárkéményeket, melyek ontják a bűdös füstöt, szereljük át végre az uccai lámpákat gázzal villanyra, takarítsuk el a szörnyű viskókat a város szívéből, dobáljuk félre az otromba útjelző táblákat, csinósítsuk a házak falán a rettenetes reklámtáblákat, tüntessük el az ásító tűzfalakat, öntsünk aszfaltot a belgrádi rendszerű uccakövezetre, teremtsünk egy kis rendet a házak tetejére épített értelmetlen tornyok vadregényében, seperjük ki, ami piszok, rendetlenség, buta és használhatatlan, legyen rend és tisztaság

Két bosszantóan csunya jelzőkészülék, két menetrendtábla és egy szemétkosár egy villanypóznán és a háttérben zöld házika

a nagy Teleki téren, s akkor majd meglátjuk, hogy mosolyog és hogy tárja ki karját a világ felé a »Duna

Ujságbódé, csúf pad reklámokkal, váltóházika, villamos-megálló-hirdetési oszlop, hirdetéssel körülkerített vézna fa, rendes-csunya hirdetőoszlop...

királynője», aki ma rongyos ruhájában szegénylősen le-süti szemét...

Budapest olyan szép és szépsége olyan híres, hogy most már nyugodtan megmondhatjuk: Legyen még szebb!